



ציור של יהודית שמיון
תכלת בעיניים

ספרים

דויד, טבעת ספיר וטבעת חותם יחגית, לא הסתפקה ברישום קרבי, גידשה את יומנה גם בפרטים אישיים מסקרנים.

אריק שרון, שלפי עדות יעל דיין, היה מסוגל לבלוע מזון בכמויות בלתי-מוגבלות" נהנה מחברתה של יעל. היא ביטח לה לו, לעתים קרובות, ארוחות טעימות ממנות-הקרב וכאשר יצאה לחופשתה הי ראשונה לא שכחה להביא לו "נקניק בי אורך של הליקופטר וגבינת קאמאמבר".

בקבוק ויסקי ותנ"ך. ביומן תיאור מלא ומצויין של הקרב על אום-כתף (או אבו-עגילה, שהיא הכפר במיתחם אום-כתף), וחידושים מעניינים מסוג ההנחה כי נחל (חורו עם רחל) הוא המקום בו התגוררה הגר עם ישמעאל אחר שאברהם גרש אותם מביתו.

גיבור אחר של הספר, המופיע בו ל- עתים אין-ספור, הוא אחר דוב, שנודע יותר מאוחר כאלוף-מישנה דוב שיאון, בעלה-לעתידי של יעל.

לפני שהיא יוצאת למלחמה הוא לא שוכח להזכיר לה לקחת עימה גייר טר-אלט, אם כי היא מעדיפה למלא את תר-מילה, בין השאר, בבקבוק מי-בושם, בבקבוק ויסקי, בגדיים, שוקולד ותנ"ך.

שירה

הזמן מתחת לשולחן

את את ואני כזה (מאת יהודית שמיון; הוצאת גיטי) המשוררת הצעירה, הי מלחה את שיריה בצעירים מעשה-ידיה, כת בה שירים טובים מאד, כגון: האושר העמיד מלאך / וחרב מתהפכת /

שתי לירות להודש. בסיפרו של טוקטלי אפשר למצוא לא רק את העובדה כי את דרכו בעולם העסקים התחיל כפקיד חברת-ביטוח במשכורת של שתי לירות ל-חודש אלא גם החי של ירושלים של שנות ה-20.

אותם ימים היה אחר מידידיו הטובים של טוקטלי העולה המופתי של העיר, חאגי אמין אלי-חוסייני, שהיה מרבה לסעוד ארוי חות-בוקר בחברת מכרו היהודי. ואחת הי מנות השכיחות באותן ארוחות היתה חביתה עשויה מחמישים ביצים.

תרגום

יעל מדווחת

סיני, יוני 1967 (מאת יעל דיין; הוצאת עס'עובד; 152 עמ') לאוגדתו של אריק שרון היו במלחמת ששת-הימים 51 אבידות, ארבעה צל"שים וסגן 385963 דיין יעל אחת.

כי יעל לא ניצלה את ההצעות הנדיבות של ידידה מחו"ל. היא לא היתה מוכנה לקבל כרטיס-נסיעה ולעשות באיטליה עד יעבור זעם. במקום זה היא ירדה לסיני ככתבת צבאית.

סיכום ימיה של יעל דיין בסיני, שהועלו על הכתב ביומן-המלחמה שלה, שהוא סיפרה השישי, מוכיח שהיא באמת יודעת לכתוב. זהו ספר מצויין, רבי-עניין וכתוב בכשרון רב (וכמו כל ספריה של יעל בת ה-28, גם זה נכתב במקורו באנגלית). **"נקניק כמו הליקופטר"**. יעל, שי יצאה למלחמה כשהיא לובשת, נוסף ל- מדיה, דיסקי-זיהוי, שרשרת-זהב עם מגן



מוקטלי
חיים בעמאן

מקור

איזו חביתה!

בנתיב היי (מאת יהודה מ. טוקטלי; הוצאת המחבר; 287 עמ') כאשר יהודה מ. (מצב) טוקטלי יושב כיום במשרדיו, התופי שים את כל הקומה ה-13 של מיגדל-שלום בתל-אביב, קצת קשה להאמין כי איל-העסקים הזה (ביטוח אריה, מלט שמשון, בנק-משכנחות יעסור) גדל כאחד משני הילדים היהודים בעמאן, בנו של סוחר חטים ירושלמי שהעדיף לעבור את הירדן בימי מלחמת-העולם הראשונה. כי אז השתוללו בירושלים אנשי קומנדו תורכיים (המצנפות הירוקות) שדוגמה אופיינית לשרירות-ליבם היתה ההוראה שהוצאה יום אחר: על כל הירושלמים להלך אך ורק על המדרכות של הצד הימני של הרחובות.

אין ספק, / הסורגים יתכופפו / בכוח / חולשותיו / של אלוהים.
גדוד ופשוט. למרות שהשירה של שמיון מתעסקת באמיתות הגדולות, היא מתבטאת במילים פשוטות: נשיקתי מלוי חח / וצבע תכלת בעיני.
אופייני לשירתה הוא השיר ליום הולדת: שכחנו את הזמן / באיזה מקום, / מתחת לכיסא, / או / לאיזה שולחן.

פיטום איראלי טיב

...היא!



פלוידזיה

על הקו...

לודזיה על הקו כדי לכוון אותך בקווי האופנה האחרונים בשטח הגרביים.
SILVA - גרביים אלגנטיים עם עקב, בכל צבעי האופנה ובכל הגדלים.
MANON - גרבי האופנה ללא עקב המתאימים במיוחד לסנדל ערב פתוח.
גרביים אלה מוגשים לבחירתך בשלל צבעים וגדלים.



... גם לך מגיע - גרבי „לודזיה“